Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0258

Az emberijog-védők transznacionális elnyomásával szembeni fellépés

Az Európai Parlament 2025. november 13-i állásfoglalása az emberijog-védők transznacionális elnyomásával szembeni fellépésről (2025/2048(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az ENSZ emberijog-védőkről szóló nyilatkozatára, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „Emberijog-védők és új és kialakulóban lévő technológiák: az emberijog-védők, köztük a női emberijog-védők védelme a digitális korban” című, 2025. április 4-i határozatára,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 3. és 21. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

– tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2004 júniusában elfogadott uniós iránymutatásokra, valamint az emberijog-védőkre vonatkozó uniós iránymutatásokról szóló, 2023. március 16-i állásfoglalására[1],

– tekintettel az ENSZ emberi jogi fórumain 2025-ben képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2025. január 27-i tanácsi következtetésekre,

– tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2020–2024-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre, amelyet 2027-ig meghosszabbítottak,

– tekintettel a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU)

---

1 HL C, C/2023/409, 2023.11.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet)[2],

– tekintettel a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1760 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[3],

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2024. évi éves jelentésére,

– tekintettel a Pegasus és azzal egyenértékű kémszoftverek használatával kapcsolatban az uniós jog alkalmazása során állítólagosan elkövetett jogsértések és hivatali visszásságok kivizsgálásáról szóló jelentésre,

– tekintettel a G7-ek vezetőinek a transznacionális elnyomásról szóló, 2025. június 17-i nyilatkozatára, valamint a G7-ek transznacionális elnyomásról folytatott, 2025. februári többoldalú párbeszédére,

– tekintettel az Uniós Külső Politikák Főigazgatóságának a *„Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states”* (Az emberijog-védők transznacionális elnyomása: a civil társadalmi térre gyakorolt hatások és a fogadó államok felelőssége) című, 2025. júniusi tanulmányára,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A10-0206/2025),

A. mivel a transznacionális elnyomás jól dokumentált jelenség, amelyre az emberi jogok romlásának, a civil társadalmi tér szűkülésének és az egyre elnyomóbb és határozottabb önkényuralmi rendszerek terjedésének globális összefüggésében kerül sor;

B. mivel a transznacionális elnyomásnak nincs általánosan elfogadott meghatározása, és a hivatalos adatok korlátozottak, ami gátolja az e jelenség elleni küzdelmet; mivel a Freedom House szerint 2014 és 2024 között a világ kormányainak több mint 25%-a vett részt transznacionális elnyomásban, és 103 célországban 1 219 közvetlen fizikai incidens történt; mivel az összes transznacionális elnyomás közel 80%-áért 10 rezsim felelős, nevezetesen Kína, Törökország, Tádzsikisztán, Oroszország, Egyiptom, Kambodzsa, Türkmenisztán, Üzbegisztán, Irán és Belarusz; mivel más régiók országait, például

---

2 HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

3 HL L, 2024/1760, 2024.7.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

Latin-Amerikában Kubát, Nicaraguát és Venezuelát, a Perzsa-öbölben Szaúd-Arábiát és Afrikában Eritreát is transznacionális elnyomás elkövetőiként tartják nyilván;

C. mivel az ENSZ emberijog-védőkről szóló nyilatkozata az emberijog-védőket olyan egyénekként vagy csoportokként azonosítja, akik az emberi jogok és alapvető szabadságok békés eszközökkel történő védelme és érvényesítése érdekében lépnek fel nemzeti és nemzetközi szinten;

D. mivel az emberijog-védők kulcsfontosságú uniós szövetségesek az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság védelmében és előmozdításában, valamint e jogok megsértésének elítélésében; mivel az emberijog-védőkre vonatkozó uniós iránymutatások és az Unió ezzel kapcsolatos kötelezettségvállalásainak végrehajtása továbbra is egyenetlen;

E. mivel az emberijog-védők világszerte ki vannak téve a transznacionális elnyomás kockázatának, és az utóbbi években egyre több esetet regisztrálnak; mivel sok esetet a további megtorlástól való félelem miatt nem regisztrálnak;

F. mivel a transznacionális elnyomás gyakran aláássa a fogadó államok biztonságát, szuverenitását és jogrendjét, és rendszerszintű fenyegetést jelent a civil térre, a demokratikus intézményekre és a jogállamiságra nézve mind nemzetközi szinten, mind az érintett államon belül, amint azt a tagállamok és a hasonlóan gondolkodó országok hírszerző szolgálatainak jelentései is bizonyítják;

G. mivel annak ellenére, hogy egyre inkább tudatában vannak a transznacionális elnyomás meglétének és mértékének, az EU-nak a transznacionális elnyomásra adott kül- és belpolitikai válaszai továbbra is korlátozottak és széttagoltak, ami a veszélyben lévő emberijog-védők védelme terén aggasztó hiányosságokat eredményez;

H. mivel az új technológiák, különösen a Pegasushoz hasonló kémszoftverek a modern transznacionális elnyomás alapvető eszközei, amelyeket a kormányok az emberijog-védők utáni kémkedésre és megfigyelésükre használnak;

I. mivel a közösségi média és más digitális platformok támogató környezetet biztosítanak a transznacionális elnyomáshoz, többek között feltörés, online zaklatás, megfélemlítés, rágalmazási és dezinformációs kampányok formájában, amelyek mélyen összefonódnak az emberijog-védőkkel szembeni transznacionális elnyomás hagyományos módszereivel;

J. mivel a digitális transznacionális elnyomás egyre inkább kihasználja az internetes technológiák – többek között a közösségi média és a digitális platformok – kettős felhasználású jellegét, amelyek alapvető

nyilvános terekként szolgálnak a civil társadalmi szervezetek, az emberijog-védők, az újságírók, az ügyvédek, a bloggerek és más független hangok számára a visszaélések feltárása és az alapvető szabadságok védelme érdekében; mivel az önkényuralmi szereplők zaklatás, dezinformáció és megfigyelés révén megpróbálják elárasztani, nyomon követni, manipulálni vagy elhallgattatni ezeket a platformokat; mivel egyes technológiai vállalatok időnként passzív vagy akár aktív szerepet játszanak a digitális elnyomás megkönnyítésében, és ezáltal a transznacionális elnyomás jelentős előmozdítóivá váltak;

K. mivel nagyobb átláthatóságra van szükség azzal kapcsolatban, hogy a technológiai vállalatok hogyan reagálnak a tartalom eltávolítására vagy a felhasználói információkhoz való hozzáférésre irányuló kormányzati kérésekre;

L. mivel a száműzetésben és diaszpórában élő női emberijog-védők a transznacionális elnyomás nemspecifikus formáival, például nemi alapú zaklatással, bántalmazással és megfélemlítéssel szembesülnek, ami megbélyegzéshez és társadalmi elszigetelődéshez vezet; mivel nemi alapú digitális transznacionális elnyomásra akkor kerül sor, amikor az állam és az államhoz kapcsolódó szereplők digitális technológiákat alkalmaznak, és a származási országukon kívül élő női emberijog-védőket célzó elnyomásban fegyverként használják a nemi szempontokat és nőgyűlöletet;

M. mivel az emberi jogokra vonatkozó, összehangolt jogi keretek teljes körű tiszteletben tartása, valamint a nemzeti és uniós szintű biztonságos jogállás csökkenti az emberijog-védők transznacionális elnyomásnak való kitettségét;

Az emberijog-védők transznacionális elnyomása: erősödő tendenciák és fenyegetések

1. javasolja, hogy a transznacionális elnyomás fogalmát úgy határozzák meg, mint az államok – többek között az önkényuralmi rezsimek és azok megbízottjai – által elkövetett támadások és fenyegetések, amelyek célja érdekeik védelme és előmozdítása azáltal, hogy a nemzeti határokon átnyúlóan elérik a másként gondolkodók, a politikai ellenfelek, az újságírók, az aktivisták, az emberijog-védők és a diaszpóra tagjainak kényszerítését, ellenőrzését vagy elhallgattatását, számos fizikai módszer (például célzott gyilkosságok, emberrablások, erőszak, zaklatás és kényszerű visszatérések, eltűnések és kitoloncolások), a jogi eszközökkel való stratégiai visszaélés (beleértve a konzuli szolgálatokkal való visszaélést, a kiadatási eljárásokat vagy a vörös riasztásokat és a letartóztatásokat), valamint nem fizikai módszerek révén (digitális megfigyelés, megfélemlítés, zsarolás és az emberijog-védők családjai elleni fenyegetések);

2. elítéli a transznacionális elnyomás minden formáját, amely komoly fenyegetést jelent a nemzetközi emberi jogi normákra, és külföldi beavatkozási taktikák révén sérti a befogadó országok szuverenitását; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy el kell fogadni a transznacionális elnyomás széles körben elfogadott fogalommeghatározását, és egy jól megalapozott, multilaterális, regionális és nemzeti szintű jogi keret révén fokozni kell az e jelenség elleni közös küzdelmet;

3. súlyos aggodalmának ad hangot a transznacionális elnyomás eszkalálódása miatt; megjegyzi, hogy a transznacionális elnyomás eseteinek számát nagy valószínűséggel alábecsülik, mivel a transznacionális elnyomást gyakran rejtett módon hajtják végre;

4. kiemeli, hogy az államilag támogatott transznacionális elnyomás egyre alattomosabb formákat ölt, ideértve a fizikai bántalmazást, a kínzást, a kitoloncolást, a megfigyelést, a jogi nyomásgyakorlást, a rágalmazási kampányokat, a digitális fenyegetéseket, az erőszakos eltüntetéseket és emberrablásokat, a kényszerkitoloncolást, a kiadatási kérelmeket, a pénzeszközök befagyasztását, a családtagok elleni fenyegetéseket és a jogellenes gyilkosságokat;

5. hangsúlyozza és elítéli, hogy az Európai Parlament volt alelnöke, Alejo Vidal-Quadras egy uniós tagállamban szervezett terrortámadás formájában Irán által elkövetett transznacionális elnyomás áldozata volt;

6. elítéli az önkényuralmi rendszereket és más elkövetőket és megbízottjaikat világszerte amiatt, hogy egyre gyakrabban folyamodnak a digitális transznacionális elnyomáshoz; megállapítja, hogy mesterséges intelligencián alapuló technológiákat, kémszoftvereket, hackelést és doxolást használnak arra, hogy zaklassák, megfigyeljék, lejárassák és megfélemlítsék az emberijog-védőket és a célba vett egyéneket; hangsúlyozza, hogy a digitális transznacionális elnyomás magában foglalja a tartalomalapú cenzúrát is, beleértve eltávolítási kérelmek, jogi fenyegetések, tartalommoderálási nyomás alkalmazását és a száműzetésben működő médiaorgánumok blokkolását az önkényuralmi rendszerekkel szemben kritikus információk elleplezése vagy eltávolítása érdekében;

7. elítéli a nemi alapú digitális transznacionális elnyomás taktikáját, amely aránytalanul sújtja a származási országukon kívül élő női emberijog-védőket; mély aggodalmát fejezi ki a digitális technológiák révén elkövetett szexuális bántalmazás és fenyegetések terjedése miatt, amelyek célja a női emberijog-védők lejáratása és tevékenységük folytatásától való eltántorítása;

8. elítéli az elkövetőket, akik jogi és diplomáciai nyomást gyakoroltak, többek között az Interpol politikai indíttatású vörös riasztásai és a

terrorizmus elleni nemzetközi intézményi struktúra révén, hogy követeljék száműzetésben élő emberijog-védők és célba vett egyének letartóztatását és kiadatását; elítéli továbbá a „terroristának” bélyegzéssel való visszaélést, az érintett személy távollétében lefolytatott büntetőeljárásokat és egyéb közigazgatási jellegű intézkedéseket, például az állampolgárságtól való megfosztást, a vízummal kapcsolatos dokumentumok megtagadását, az utazási és belépési tilalmakat, valamint a személyazonosító okmányok és a konzuli vagy banki szolgáltatások megtagadását;

9. komoly aggodalmának ad hangot egyes fogadó országok – többek között EU-tagállamok –, és a nem állami szereplők (például a digitális szolgáltatók és más technológiai közvetítők, a magán kémszoftveripar, a biztonságvédelmi vállalkozók, a magánnyomozók, a bűnszervezetek és megbízottaik, köztük a diaszpóra tagjai) szerepe miatt a transznacionális elnyomás elősegítésében, nevezetesen az államok határ- és biztonsági erői közötti együttműködés révén;

10. kiemeli továbbá, hogy a transznacionális elnyomás közvetlen fenyegetést jelent az államok, köztük az uniós tagállamok szuverenitására és biztonságára nézve, mivel lehetővé teszi a külföldi állami szereplők számára, hogy határaikon túl megfélemlítést, kényszerítést folytassanak és ellenőrzést gyakoroljanak; emlékeztet arra, hogy bár a nemzetbiztonság továbbra is a tagállamok kizárólagos felelőssége, e gyakorlatok nagyságrendje és határokon átnyúló jellege összehangolt uniós szintű választ tesz szükségessé, beleértve a nemzeti hatóságok, az uniós intézmények és a civil társadalmi szereplők közötti együttműködési kezdeményezéseket is;

11. súlyos aggodalmának ad hangot a civil társadalmi tér szűkülése és a száműzetésben élők elhallgattatása miatt, akiknek hangja fontos szerepet játszik az emberi jogok helyzetének és az önkényuralmi államokban elkövetett visszaélések dokumentálásában; emlékeztet, hogy a szabad és demokratikus társadalmak védelme és támogatása, különösen az EU közvetlen szomszédságában, az Unió stratégiai érdekeit szolgálja;

12. kiemeli a transznacionális elnyomás tartós pszichológiai hatását az áldozatok és családjaik mentális egészségére és általános jóllétére, beleértve a biztonságérzetüket, a pszichológiai integritásukat, a társadalmi kapcsolataikat és a nyilvános tevékenységek folytatására való képességüket, ami sok esetben tartós traumához, elszigetelődéshez és kirekesztéshez vezet; határozottan elítéli a külföldön élő emberijog-védők családjaival szemben alkalmazott megtorlást mint a transznacionális elnyomás egyik eszközét; megjegyzi, hogy a transznacionális elnyomás különösen visszatartó hatást gyakorol a diaszpóra és a száműzetésben élő civil társadalom körében is;

13. kiemeli, hogy fontos elismerni, hogy az emberijog-védőkkel szembeni transznacionális elnyomás aránytalanul sújtja azokat, akik faji, etnikai, vallási vagy nemi hovatartozás, szexuális irányultság, fogyatékosság vagy társadalmi-gazdasági státusz miatt kiszolgáltatott helyzetben vannak;

14. hangsúlyozza, hogy a világ egyes részein az újságírók transznacionális elnyomásnak lehetnek kitéve, ami hosszú távú következményekkel jár karrierjükre és személyes biztonságukra nézve;

A transznacionális elnyomás horizontális kezelése az uniós szakpolitikákban

15. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy – adott esetben – az uniós megállapodások emberi jogi záradékaiban, a nem uniós országokkal folytatott emberi jogi párbeszédek keretében, valamint a két- és többoldalú együttműködés egyéb fórumain, például az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában szisztematikusan foglalkozzanak a transznacionális elnyomás kérdésével;

16. sürgeti az EKSZ-t, hogy támogassa a nem uniós országokban transznacionális elnyomás áldozatává vált emberijog-védőket, beleértve a másként gondolkodókat, olyan külön programok révén, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék számukra, hogy száműzetésben is folytassák munkájukat, miközben biztonságban vannak a megtorlásokkal és az agresszióval szemben;

17. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy foglalják bele a transznacionális elnyomást az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó 2027 utáni uniós cselekvési tervbe és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokba mint az emberijog-védőkkel és a célba vett egyénekkel szembeni növekvő fenyegetést, továbbá foglaljanak bele azokba konkrét intézkedéseket e személyek védelmére és biztonságára;

18. kitart amellett, hogy mind nemzeti, mind európai szinten sürgősen foglalkozni kell azokkal a védelmi hiányosságokkal, amelyekkel az emberijog-védők szembesülnek, amikor transznacionális elnyomás célkeresztjébe kerülnek; felszólít arra, hogy kapjanak gyorsított, rugalmas, hozzáférhető és tartós támogatást, beleértve a sürgősségi támogatást, az ideiglenes áthelyezést, valamint olyan eszközöket és képzéseket, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy jobban védekezzenek mindenfajta fenyegetéssel és jogellenes megfigyeléssel szemben, amelyek transznacionális elnyomásnak minősülhetnek; hangsúlyozza, hogy a transznacionális elnyomás által érintett emberijog-védők számára digitális és kiberbiztonsági képzést, jogi segítségnyújtást és pszichoszociális támogatást kell biztosítani; rendkívül fontosnak tartja, hogy a védelmi politikák és programok

áldozatközpontúak, interszekcionálisak, inkluzívak és megkülönböztetésmentesek legyenek, valamint figyelembe vegyék a nemek közötti egyenlőséget;

19. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy tartsák tiszteletben az üldözött emberijog-védők menedékkéréshez való jogával kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeiket, és hangsúlyozza, hogy a menedékjog kérelmezéséhez való jog alapvető fontosságú az emberi jogi tevékenységek miatti üldöztetés veszélyének kitett személyek Genfi Egyezmény szerinti védelme szempontjából; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtson védelmet azon személyeknek, akik a transznacionális elnyomás hiteles eseteinek bejelentése érdekében léptek kapcsolatba a hatóságokkal, többek között oly módon, hogy más kiegészítő védelem kérelmezését javasolják nekik, ha ezt még nem tették meg; elismerését fejezi ki azon tagállamoknak, amelyek emberijog-védőknek adnak otthont, garantálva biztonságukat és lehetővé téve számukra tevékenységeik folytatását;

20. felhívja a tagállamokat, hogy a lehető legjobban használják ki nemzeti politikáikat és meglévő mozgásterüket annak érdekében, hogy koherensebb, összehangoltabb és kiszámíthatóbb vízumpolitikát alakítsanak ki a transznacionális elnyomás által célba vett emberijog-védők és más személyek számára, a felülvizsgált uniós vízumkódex-kézikönyv emberijog-védőkre vonatkozó rendelkezéseivel összhangban;

21. aggodalmát fejezi ki a transznacionális elnyomásban részt vevő államok nagykövetségeinek szerepe miatt; rámutat a konzuli szolgáltatásokra szoruló emberijog-védőket érintő fokozott kockázatra, amikor arra kényszerülnek, hogy kapcsolatba lépjenek az adott nagykövetségekkel; felhívja a tagállamokat, hogy a konzuli kapcsolatokról szóló bécsi egyezménnyel összhangban fokozzák a transznacionális elnyomással kapcsolatba hozható országok területükön működő nagykövetségeire annak érdekében gyakorolt nyomást, hogy ne használják diplomáciai előőrseiket arra, hogy külföldön próbálják elhallgattatni a másként gondolkodókat;

Az összehangolt nyomon követés és adatgyűjtés javítása

22. felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy az illetékes intézményekkel, például az Europollal együttműködésben, hangolják össze erőfeszítéseiket, és hozzanak létre hozzáférhető információs, adatgyűjtési, nyomonkövetési és jelentéstételi mechanizmusokat a területükön előforduló transznacionális elnyomási ügyek dokumentálásának javítása, és szükség esetén a gyors reagálás és a nyomozások megkönnyítése érdekében; felhívja az EKSZ-t, hogy erősítse meg az uniós küldöttségek emberijog-védőkkel és célba vett egyénekkel foglalkozó kapcsolattartóinak hálózatát, amelyek feladata, hogy az érintett főváros hatóságainál felvessék az ügyeket; úgy véli, hogy e mechanizmusoknak hozzáférhetőnek kell lenniük a

civil társadalom számára, lehetővé téve észrevételeinek megfelelő nyilvántartásba vételét;

23. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre központosított feltérképezési mechanizmust az EU-ban tartózkodó emberijog-védőkkel szembeni transznacionális elnyomási incidensek azonosítására, nyomon követésére és értékelésére, valamint a riasztások megosztására, ami segíteni fog az uniós szakpolitika hiányosságainak azonosításában, a megfelelő stratégiai válaszok megfogalmazásában és a tagállamok közötti összehangolt fellépés támogatásában;

24. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti jogszabályaikban kodifikálják a transznacionális elnyomást, ezzel támogatva a kormányzati intézményeket a transznacionális elnyomás azonosításában és megelőzésében; felhívja a tagállamokat, hogy kormányaikon belül hozzanak létre nemzeti kapcsolattartó pontokat a transznacionális elnyomás potenciális és tényleges áldozatai számára, és biztosítsanak olyan eszköztárat, amely elmagyarázza, hogyan kell bejelenteni az ilyen eseteket;

25. felhívja a tagállamokat, az Europolt, az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségét (CEPOL), hogy nyújtsanak képzést a transznacionális elnyomás felismeréséről, az ellenstratégiákról és a konkrét kockázatértékelési protokollokról az érintett kormányzati szervek, külső szolgáltatók és személyzetük, különösen a kiberbiztonsággal foglalkozók, a bűnüldöző szervek és a bevándorlási tisztviselők, valamint a vízumkérelmek kezelésével, a kiadatási kérelmek felülvizsgálatával és a nem uniós országokkal folytatott jogi együttműködés egyéb formáival foglalkozó személyzet számára, különös tekintettel a digitális megfigyelésre, a megtorlás kockázataira és a jogi mechanizmusokkal való visszaélésre;

A digitális technológiák mint a transznacionális elnyomás elősegítői jelentette kockázatok kezelése

26. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy ismerjék el, előzzék meg és kezeljék a transznacionális elnyomás digitális formáit, beleértve az emberijog-védőket célzó dezinformációs kampányokat, valamint biztosítsák az emberijog-védők online zaklatással, megfélemlítéssel és cenzúrával szembeni védelmét, függetlenül a szolgáltató származási helyétől, a digitális infrastruktúra helyétől vagy az alkalmazott eszközöktől; felhívja a tagállamokat, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé a száműzetésben élő másként gondolkodókat célzó külföldi hírszerzési tevékenységeket mint a digitális transznacionális elnyomás egyik formáját;

27. kéri a tagállamokat, hogy szigorúan felügyeljék a kémszoftver- és megfigyelési piacokat és műveleteket, többek között kötelező emberi jogi átvilágítás és a kettős felhasználású termékekről szóló uniós

rendelet[4] alkalmazásával valamennyi uniós székhelyű technológiaexportőrre, és helyezzék hatályon kívül a kémszoftverekre vonatkozó engedélyek olyan országokba történő kivitelét, ahol transznacionális elnyomást és emberi jogi jogsértéseket dokumentáltak, amennyiben előreláthatóan fennáll annak a kockázata, hogy ezeket az eszközöket az emberi jogi érdekérvényesítés vagy egyet nem értés elhallgattatására vagy megbüntetésére használják fel; emlékeztet a kibertér-felügyeleti termékek kivitelére vonatkozó, 2024. évi bizottsági iránymutatásokra, amelyek célja, hogy felhívják a figyelmet a kibertér-felügyeleti technológiákkal való visszaéléssel kapcsolatos kockázatokra, és gyakorlati eszközöket biztosítsanak az exportőrök számára az emberi jogok helyzetének értékeléséhez;

28. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre könnyen hozzáférhető és biztonságos jelentéstételi mechanizmusokat, amelyek célja a felhasználók magánéletének tiszteletben tartása és védelme, hogy a száműzetésben vagy a diaszpóraközösségekben élő emberijog-védők felvethessék a digitális transznacionális elnyomással kapcsolatos aggodalmaikat az illetékes kormányzati szerveknél; hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a nemi alapú digitális transznacionális elnyomás sajátos kihívását, valamint az ilyen típusú elnyomásnak a női emberijog-védőket érintő különös következményeit;

29. felhívja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a magánszereplők – különösen a technológiai ágazatban – felelősségre vonhatók legyenek abban az esetben, ha lehetővé teszik a digitális transznacionális elnyomást; ezenfelül átláthatósági jelentések közzétételét, valamint az emberijog-védők és más veszélyeztetett személyek számára hozzáférhető hatékony panasztételi mechanizmusok létrehozását szorgalmazza;

Az elszámoltathatóság biztosítása és szankciók alkalmazása

30. felszólítja az EU-t, hogy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, az emberi jogok európai egyezménye, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezmény, valamint a menekültek helyzetére vonatkozó egyezmény alapján vonja felelősségre az emberi jogokat sértő, transznacionális elnyomást alkalmazó államokat és rezsimeket, és fontolja meg célzott szankciók bevezetését azon államok és személyek ellen, akik transznacionális elnyomást gyakorolnak az emberi jogi aktivistákra; sürgeti az EU-t, hogy támogassa a transznacionális elnyomás áldozatait abban, hogy az Emberi Jogok

---

[4] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/821 rendelete (2021. május 20.) a kettős felhasználású termékek kivitelére, az azokkal végzett brókertevékenységre, az azokkal kapcsolatos technikai segítségnyújtásra, valamint azok tranzitjára és transzferjére vonatkozó uniós ellenőrzési rendszer kialakításáról (HL L 206., 2021.6.11., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

Európai Bírósága előtti stratégiai peres eljárások révén folyamodjanak jogorvoslatért;

31. elítéli, hogy a transznacionális elnyomás az uniós tagállamok területén is zajlik, és egyes esetekben a tagállamok részt vesznek a transznacionális elnyomásban; megállapítja, hogy a transznacionális elnyomás a kormányok közötti együttműködés révén is megvalósul;

32. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és a tagállamoknak fenn kell tartaniuk az emberi jogokkal kapcsolatos kellő gondosságot az olyan kormányokkal folytatott kapcsolatokban, amelyekről ismert, hogy részt vesznek az emberijog-védők elleni transznacionális elnyomásban vagy lehetővé teszik azt;

33. felhívja az EU-t, hogy növelje a ProtectDefenders.eu finanszírozását, terjessze ki megbízatását az EU-n belül a transznacionális elnyomás kockázatának kitett emberijog-védőkre, és növelje a veszélyeztetett emberijog-védők és egyének védelmével foglalkozó civil társadalmi szervezetek finanszírozását;

34. felhívja a Bizottságot, hogy legyen proaktív és továbbra is működjön együtt az Interpollal és az Egyesült Nemzetek Szervezetével, többek között a transznacionális elnyomásra vonatkozó közös biztonsági keret kidolgozása céljából annak érdekében, hogy véget vessenek a piros és a kék sarkos körözések, az egyéb riasztások és a kiadatási kérelmek visszaélésszerű, politikai indíttatású használatának; felszólít arra, hogy az Europol megbízatása terjedjen ki a transznacionális elnyomásra, valamint a kapcsolódó incidensek és az emberijog-védőket és más egyéneket célzó Interpol-körözések értékelésére; felhívja a tagállamokat, hogy a lehető legnagyobb körültekintéssel járjanak el az olyan rezsimektől érkező letartóztatási és kiadatási kérelmek elbírálásakor, amelyek a múltban visszaéltek a piros sarkos körözésekkel;

35. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló eszközt az emberijog-védők és a célba vett egyének védelmére, valamint a nemzeti szuverenitás és a demokratikus értékek megerősítésére, használják például az EU globális emberi jogi szankciórendszere (uniós Magnyickij-törvény) szerinti szankciókat, vízumtilalmakat és azon diplomaták kiutasítását, akikről ismert, hogy részt vettek transznacionális elnyomásban; sürgeti a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy a transznacionális elnyomást foglalják bele a szankcionálható kategóriába az EU globális emberi jogi szankciórendszerében, és készítsenek listát azon személyekről, akik transznacionális elnyomást követtek el; figyelmeztet arra, hogy a transznacionális elnyomás megelőzésének és az arra való reagálásnak az elmulasztása azzal a kockázattal jár, hogy aláássa az EU mint az üldöztetés elől

menekülők és az emberi jogok védelmezői számára biztonságos menedék hitelességét;

36. felhívja az EU-t, a tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy mozgósítsák és hangolják össze a transznacionális elnyomás kezelését célzó valamennyi eszközüket, és fokozzák diplomáciai kapcsolataikat, többek között az uniós küldöttségeken keresztül, hogy megelőzzék és megakadályozzák a nem uniós országok által alkalmazott transznacionális elnyomási taktikákat, és nyilvános nyilatkozatok révén világítsanak rá ezekre az incidensekre, ezáltal növelve a polgárok tudatosságát; megerősített koordinációra szólít fel a hasonlóan gondolkodó partnerországokkal a G7-csoport és más releváns nemzetközi fórumok keretében;

°

° °

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.